

Gospodarske stvari.

Kako naj se kokoši krmijo?

Kokoši se redijo po največ iz treh vzrokov: prvič da bi nanesle gospodinji obilno jajec, drugič, da bi dale dobro pečenko in zadnjič, da bi se ohranilo to ali ono plemo čisto, da bi se ne zmešalo z drugim. Tretjega namena se pač kmetovalec navadno le redkokdaj poprime. Na to gledajo v prvi vrsti le večji gospodarji, da imajo čisto plemo bodisi za domačo rabo ali za prodajo, da oskrbljujejo z njim druge posestnike. Nadalje so se osnovala tudi posebna društva, ki gojijo razna plemena ter je ohranjajo čista, nepomešana.

Da bi se kokoši močno redile, na to se navadni kmet tudi ne ozira kaj posebno, za to skrbijo že drugi, ki s perutnino barantajo. Naši kraji še celo ugodni niso za take kokoši, ki bi prav veliko in mastnega mesa imele, ker je tukaj prehladno. Te se le bolj v v južnih krajih gojijo, na Italijanskem in južnem Francoskem ter onod razpošiljajo po svetu.

Kar je pri kokoših za naše gospodinjne prave imenitnosti, so jajca, ki se še vedno tako razpečajo, da je vredno, rediti v to svrhu nekaj kokošij. Za jajca pa ni vsaka kokoš ednake veljave, kar že naše gospodinjne iz lastne skušnje precej dobro vedo in za to se le rajši ozirajo po takem plemenu, ki rado nese.

In če se dvorišče res preskrbi s takimi kokošmi, se to ni vse; mora se tudi skrbeti, vestno skrbeti, da dobiva perutnina svojo klajo v primernem redu in v pravi meri ter da je pred vremenom zavarovana. Po zimi morajo imeti kokoši suh, svetel in dovolj topel hlevček ali pokrit prostor. Kadar je zima prehuda, ne smejo se pod milo nebo spuščati. (Konec prih.)

Sejmovi. Dne 7. marcija v Poličanah (za svinje). Dne 9. marcija na Pilštanju, Vidmu in v Tilmiču. Dne 10. marcija v Št. Juriju ob Taboru, v Št. Jakobu v Dolu, v Strassu, na Spod. Polskavi, v Kostivnici, Kapelah in Orešju. Dne 11. marcija v Imenem (za svinje), pri Sv. Magdalen v Mariboru (tudi za konje) in v Vitanju. Dne 12. marcija v St. Juriju ob južni žel., v Selnici ob Dravi, v Št. Lovrencu na Dravskem polju in na Bregu pri Ptuj (za svinje).

Žitne cene v Mariboru od 22. do 29. februarja. Po hektolitrih: pšenica 5 fl. 55 kr., rž 4 fl. 90 kr., ječmen 4 fl. 30 kr., oves 3 fl. 30 kr., turšica ali kuruza 4 fl. 30 kr., proso 4 fl. 50 kr. in ajda 4 fl. 60 kr.

Dopisi.

Iz Gornje Radgone. (Okrajni zastop). Za trdno smo mislili, da bodejo to leto naši možje podrl nespametno ravnanje Bračkovcev. Toda izmed 48 občinskih glasov je samo 19 stanovitnih ostalo. Vsi drugi so sramotno odpali. Pred volitvijo so v roke segali, pri kupici Kurbusovega vina pa so besedo požrli in niso se sramovali glasovati tako, kakor sovražniki slovenskega naroda. Celo jurjevska fara, ki ima toliko znamenitih slovenski mož, je slabo bila zastopana. Imena znamenitih odpadnikov so: Knez Jurij iz Dragotincev, Matjašič Valentin iz Galuškaka, Topolnik Anton iz Kralovec in njegov pomagač Ciproš, Irgolič in Ploj Matjaš iz Zbi-govec, Zorko Franc in Kreft Jožef iz Grabonoš. Celo jurjevski Lukovnjak se je pomešal med izdajalce. — Strela udri iz vršine — Izdajalce domovine! — Vam pa možje slovenski, ki ste stanovitni ostali, ki ste po-

kazali, da imate v glavi pamet in srce na pravem kraju, kličemo: Ostanite taki junaki, poštenjaki, kakor ste se skazali na dan volitve. Vi se lahko ponosno povsod pokažete, izdajalci pa se bodejo skrivali. Vino iz Bračkovega polovnjaka jih je zmotilo. Ali prišel bo čas, ko se bodejo britko kesali; vi pa slovenski možje bote rekli: Taki smo bili in taki ostanemo. Tudi Bračkove slave bo kmalu konec! Pazite dobro, kaj nam bo prinesla bližnja bodočnost! Jurjevčan.

Izpred Huma pri Ormožu. (Okrajni zastop). Gledé na dopis v vašem cenjenem listu, št. 8. prosim, sprejmite sledeči popravek: Ni res, da bi pri občnem zboru dne 30. decembra 1895 bil jaz podpisani načelnik poročal o prošnjah občinskih doklad; o tem je poročal g. odbornik in moj namestnik Franc Hanželič. 2. Ni res, da bi se bil g. odbornik Š. proti zahtevi občine kogske (80 %) in brebrovniške (35 %) oglasil; res je temveč, da v okrajnem odboru ni nobenega odbornika »Š.«; res je nadalje, da je načelnikov namestnik, g. Hanželič, kot poročevalec sem predlagal znižanje previsokih kogskih doklad, katere so se od 80 % znižale na 40 % in sicer soglasno; res je pa tudi, da je g. zastopnik J. Šinko med drugimi tudi se oglasil za znižanje doklad, katero se je pri obč. brebrovniški izvršilo od zahtevanih 40 % na dovoljenih 35 %. 3. Ni res, da bi bil okrajni zastop l. 1894. sklenil središko cesto z racepanim kamnom ali prodecem nadelavati; res je pa, da se je za središke ceste vsikdar izdražbal dravski prodec za navažanje; res je, da je ta prodec navedno okrogel, pa ne z blatom zmešan. Res je nadalje, da je za središke ceste od okrajnega odbora po stari šegi, kakor tudi za druge okrajne ceste, izvoljen in od odbora nastavljen cestni nadzornik, sedaj g. Robić, (pred njim g. F. Kolarič) kateri ima, kakor nadzorniki drugih cest, nalogo in dolžnost skrbeti: a) da se blatni pesek na cesti ne vozi, b) da se prodec o pravem času navozi in navožen v prizme spravi in da se v priličnem času na cesti razgrne; njemu gre nadzorništvo nad cestarji njegovih cest; le proti njegovemu potrdilu, da je od nadzornika v redu navožen prodec prevzet, se voznikom voznina izplačuje. Središčani so si torej sami krivi, ako njih občinstvo pri Fridrihu in še kje indi blato gazi, ker to ni nikakor res, da bi dravski prodec samo blato proizročeval; okrajni zastop si prizadeva z velikimi stroški dravski prodec pridobivati za druge ceste ormoškega okraja, na pr.: za cesto Ormož-ljutomersko in je vesel, ako je zima ugodna, da si ga iz Drave po zimi spravlja; pritožbe dopisnika so torej popolnoma neosnovane; osnovana pa je želja dopisnika, naj se kimovci v odločne narodne može spremene, potem ne bodo središki zastopniki okrajnega zastopa se več vezali z nemško ormoško stranko, kakor so to opetovano delali pri zadnjih volitvah, kjer so proti večini sedanjega okrajnega zastopa z Nemci sodelovali.

Okrajni načelnik: Venedig.

Iz Ribnice. (Nesramnost nemškutarije). Slovenska zmaga ne gre nemškutarjem iz glave. Kar niso prej storili s šuntanjem proti čast. duhovščini in posameznim Slovincem, to hočejo popraviti sedaj z dopisovanjem v »Marburgerci«. Zadnji dopis od 24. sveč. iz Ribnice je pisan tako lažnivo in hudobno, da lahko trdimo: Dopisnik je dosti hlač raztrgal v šoli, da se je naučil takó lagati, ali manire se ni naučil. Pravljica njegova o tepežu g. Sch. s kmetom Zaveršnikom je taka, da se laž kar sama otiplje. Kar kvasi dopisun o župnikovej stranki in delovanju č. gg. duhovnikov, pač pred celim poštenim svetom opravičuje le postopanje naše stranke, kjer se je združilo vse, kar nosi pamet v glavi. Več nego kakšna koli agitacija, nas pa je k temu silila surovost in divjanje nasprotnikov.

Zagotovljamo za vedno, da ti nas ne bodo več vodili, naj si torej oskrbijo družih kimovcev! Še posebno pa se je izkazal dopisun s kvasenjem o »agitatorci« g. Zapečnik. To je tako debelo, da bi mu laž za lažjo lahko jemal od ust in metal nazaj v obraz. Da hči slovenske matere ne zataji svojega jezika in naroda, to je le hvalevredno. Bog nam daj mnogo takih Slovenk, da bi nam pomagale, pa bi naši »privandranci« in »lačenbergerji« bili kmalu brez zaslombe, kar jih tako že čaka! Dalje laže piše o otrocih g. Z., da so ubogo talentirani. Raje naj bi potipal svojo bučo, ki je nad učenjem menda že obupala, — pa se prepričal, da je dečko Jakobov v III. razredu med odličnjaki, deklica v II. pa naravnost prva! Kaj se dalje vtika pisun v družinske razmere, rečemo le, na dan s pravim imenom, pa ti damo nekaj ječmena pohrustati! — Saj vendar lahko cela poštena Ribnica priča, da je hiša in rodbina Jakobova brez madeža, razun če se ji to šteje v greh, da je slovenska. Tega greha se pa v Ribnici več ne bojimo, marveč smo ponosni, da nas je mati Slovenka zibala! Držimo se tega tudi dejansko s tem, da pretrgamo vse zveze z nasprotniki, obiskujemo le take krčme in prodajalnice, kjer se nam ne posmehujejo in rogajo, sploh odrecimo jim vsako pomoč! Stavim glavo, predno mine par let, bode marsikateri trebih skujsal in napuh se ponižal! Kadar bodo že dosti spokorjeni ti srboritneži, potem se še le spomnimo besed pesnika: Osveta naj slovanska — Ljubezen bo krščanska!

Iz Vojnika. (Spomin na veselico). Ne popisujemo radi veselice, katere na razvoj napredka le malo uplivajo; toda med take navadne se ne sme šteti veselica z dne 9. febr. Takrat se je pri nas pokazalo, kaj premorejo male moči, ako se lotijo z dobro voljo dela in ustrajajo. Tamburaše imamo še le eno leto in pevsko društvo se je ustanovilo še le letos; in vendar se je priredilo kaj takega, za kar bi najbolj navdušeni le z glavo odmajali. To se pravi delavna čilost! Ukusna vabila so privabila obilo mladine. Saj je bil namen blag: dobiček za šolsko kuhinjo. Blago delo storiti in se zraven še pošteno veseliti, kdo bi to opustil? Došlo je gostov iz Celja okoli štirideset, iz Šmarj okoli deset in od drugod tudi precej. Prostori pri »starem Vrečarju« so bili seveda pretesni. Z vojaško godbo je bil vsakdo zadovoljen, posebno oni, kojim je stopila v noge. Sploh si pa videl zadovoljnost na obrazih gostov, prirediteljev in gostilničarja. Zadovoljni pa bodo tudi šolarčki. To je lep začetek in upamo, da slišimo kmalu o enakem zanimanju še za druge narodne naprave in društva. Mlademu pevsko-tamburaškemu spolku pa: živeli!

Iz Celja. (O postu) ne vam ničesar drugega važnega, kakor da bomo imeli pri nas ta teden sv. misijon. Spomlad prihaja, sicer še nevidno, in to bo lep začetek prerajenji zemlji. Začnimo z Bogom in blagoslova se smemo nadejati. Saj pa tudi čutimo vsak dan, da s svojo močjo ne dosežemo pravih uspehov. Bog nam ohrani edinost; potem smemo se zanesti, da še kaj premoremo. — Predpust ni zaostal za drugimi predpusti, zato je skrbel še prvič koledar, drugič pa še odbora »Čitalnice« in »Sokola«, katera sta nam preskrbela običajnih zabav in pustno nedeljo maškarado. Še veličastnejše bode pa prihodnje leto v »Narodnem domu«. — Gledišče se oživlja; diletanti se pridno vadijo in v kratkem se nam obeta drama v petih dejanjih. Če smo že toliko napredovali, zaupljivo smemo pričakovati »Narodnega doma«: — godne so nam moči! Gospod urednik, oglašil sem se jaz, ker ne vem, ali so vaši —s—i že vsi zaspali ali kaj. Pa brez zamere!

Iz Ptuj. (Dijaški kuhinji) so od dne 4. nov. počenski nadalje darovali p. n. gospodje in sl. društva: Menhart Jak., kapl. v Ormožu, 2 gl.; † prof. Kunstek v

Ptaju, 5 gl.; Zupančič Drag., učitelj v Ptaju, nabral 4 gl.; sl. odbor okr. zastopa v Ormožu 25 gl.; Herzič J., prošt v Ptaju, 10 gl.; sl. okr. zastop v Slov. Bistrici 10 gl.; sl. okr. zastop Ptujski 200 gl.; prilično pogreba prof. Kunsteka: dr. Gersak iz Ormoža 5 gl.; Mikl Al., trgovec v Ormožu, 2 gl.; Stabuc Jernej, kaplan pri Sv. Urbanu, 1 gl. 50; Kraj J., dekan v Zavrču, 5 gl.; Lendovšek M., duh. svet. in župnik v Makolah, 5 gl.; sl. posojilnica v Makolah 20 gl.; Korošec Fr., prefekt v Mariboru, 5 gl.; Wanaus J., trgovec v Radgoni, 3 gl.; Murkovič Fr., župnik pri Sv. Barbari v Halozah, 2 gl.; Bratuša Al., beneficijar, 4 gl.; Cilensek M., prof., 4 gl.; Črnko M., vikar 4 gl.; Ožgan, c. kr. notar, 4 gl.; dr. Ploi J., 12 gl.; dr. Schiffrer 4 gl.; Sedlaček, tajnik, 2 gl.; Šalamon Fr., mestni kaplan, 4 gl.; dr. Horvat 4 gl.; sl. odbor okr. zastopa v Št. Lenartu v Slov. gor. za 1895 leto 15 gl. — Hvala, Bog povrni!

Iz Zalca. (Čudna volitev.) Začnjo nedeljo je bila volitev za žalsko zadrugo; volijo vsi samostojni obrtniki iz Zalca, Petrovč, Griž, Velike Pirešice in Št. Pavla. In glej! vsled strastne agitacije in zvijače je zmagala v žalskem trgu nemška socijaldemokratska stranka! Žalostno, toda resnično! Komaj tri dni pred volitvijo so nekateri slov. obrtniki dobili vabila; med tem ko so se drugim prej delila od nekega možicelja, kateri je na svojem potovanju obiskal le socijaldemokrate. Nekateri so se pred volitvijo hudovali na sedanjem načelnikom, a na dan volitve so pobrali svoja kopita; toda kljub temu bi bili zmagali, če bi se bilo volilo po listkih in če bi bila vlada poslala svojega zastopnika. Ko je tedaj na vrsto prišla točka o volitvi načelnika, upili so nemščurji in socijaldemokrati, naj pri starem ostane in glej čudo! Predsednik je ostal na svojem častnem mestu. Mi mu privoščimo to čast; usmilijo se nam vsi oni, ki morajo plesati, kakor gode njihov načelnik, Šusterič! — Sicer smo pa hvaležni, da je tako prišlo; prvič zato, ker vemo sedaj, kateri so značajni možje in kateri ne; drugič, ker bodo vsaj sedaj nekateri krogi spoznali, da je tudi nam Slovencem treba zdravega krščanskega socijalizma. Naj se torej začnejo povsod ustanavljati katoliška društva!

Iz Slov. goric. (Razne vesti.) Gospod urednik! Ne čudite se mojemu molčanju; zima je huda, zima. In kakor jazbec sem tičal v svojem brlogu; a na Svečnico pride jazbec pred svoj brlog pogledat, kakó solnce vshaja; ako vshaja pod meglo, dobro, ako pa na jasnem, takrat se potegne še enkrat globokeje v brlog. Letos ni na jasnem izhajalo solnce, zatoraj tudi jaz upam na — svetlo. Priromalo je v moj brlog nemško pismo iz Št. Lenarta, katero je pisano v nemščini, pa v taki, da se Bogu usmili! V kratkem pismu o nekem »Vichbassu« je 33 debelih kozlov-pogreškov! Škoda za tega človeka, ki se nekaj dozdeva, posebno se štuli velikega pragermana, a vidi se, da bi mu ne škodovala sola. Ako bo želel se pravilne nemščine naučiti, ima lepo priliko, saj zidajo ondi velikansko šolo, radi katere se nekateri farani za — glavo prijemajo. Čital sem v časopisih, da so za to šolo sam svetli cesar položili lep donesek, a moj prijatelj — brlogar mi javi, da so na ono šolo, ko so jo spravili pod streho, razobesili dve majhni štajarski zastavici. No, kje je pa ostala — cesarska? Oj hvaležnost! — Na drugo predpepelnično nedeljo so kar trumoma hiteli ljudje k Sv. Ani, ter se glasno pomenkovali: kakó bo danes veselo. Tudi jaz prasnem za njimi, takoj mi je jasno, kaj je, namreč dosluženi vojaki so si napravili veselje. No, in res, lepo so izvedli, ker so si najeli sv. mašo. Po službi božji so imeli veselico pri narodnem gostilničarju gosp. Alojziju Senekoviču, kjer se je pokazalo, da tukaj na slovensko-nemški meji vlada lepa zastopnost, in v to je najboljša

pomoč lepo branje. Nemci beró najbolj »Sonntagsbote«, a Slovenci zvečinoma »Slov. Gospodar«. In kateri narodi beró dobre časopise, se tudi ne preganjajo. Imeli so tudi slavalok z napisoma: »Vse za vero, dom, cesarja«, in: »Viribus unitis«. Zares lepó, oh, da bi le vsi vedno delovali v to, da bi se sv. vera širila, dom branil in svetli cesar spoštovali, ter takó združenimi močmi — viribus unitis — prispevali v čast Bogu, v blagor domovine in mile nam Avstrije. Rek »viribus unitis« priporočam tudi cerkvenim pevcem in pevkam pri Sv. Ani, naj gledajo, da se tudi njim podaje — v čast božjo rek »združenimi močmi!«

Iz Vičave pri Ptuj. (Bela žena.) Dne 28. svečana je v 55 letu svoje starosti Marija Krivec, žena značajnega rodoljuba in posestnika, previdena s sv. zakramenti, zaspala mirno v Gospodu. po mučni bolezni Nemila smrt je vzela vrlemu možu blago družico, skrbno in dobrotljivo mater njenim otrokom, katere je v pravemu krščanskem duhu vzgojila. Priča temu so starejši sin, g. misijonar Vinko v Ljubljani; mlajši sin pa posnema vzgleda rajne matere in se ravna po njenih naukih, kajti on je vzgleden in pošten mladenič, ki se trudi in deluje kot odbornik »bralnega društva« v Krčevini in skrbno brani pravice slov. naroda v tukajšnji okolici. Kako je bila ranjka spoštovana in priljubljena ne samo od bližnjih sosedov, temuč od vseh tukajšnjih faranov, je pokazal slovesni pogreb, kojega se je nad 200 oseb raznih stanov, akoravno je bila slaba pot, udeležilo. Pred hišo žalosti so zapeli pevci (mešan zbor) prav ganljivo žalostinko, kojo je vglasbil tukajšnji organist po besedah And. Praprotnik-ovih. Marsikomu se je rosilo oko, ker zgubili so domači zvesto ženo, skrbno mater in dobro gospodinjjo. Naj v miru počiva!

Politični ogled.

Avstrijske dežele.

Dunaj. V državnem zboru so poslanci vsprejeli proračun naučnega ministerstva. Poslanec Chotkowski je zahteval, naj se na ljudskih šolah več ur podučuje veronauk. — V odseku za volilno preosnovo je izjavil grof Badeni, da glede na število poslancev v novem razredu vlada nič ne prijenja; in njegova je obveljala. — Pri občinskih volitvah so kristijani v 3. razredu z vsemi 46 kandidati zmagali, v drugem pa z 32. Danes voli 1. razred. Kristijani bodo gotovo imeli v mestnem zastopu dvetretjinsko večino.

Češko. Vladni listi priporočajo, naj se na Češkem ustanovijo dvojezične srednje šole, da se v teh Nemci in Čehi drug na drugega privadijo. Na ta način mislijo napraviti v deželi mir in spravo. Ne bode slo!

Štajarsko. V Gradcu je umrl kanonik J. Wöhr, predsednik društva katol. rokodelskih pomočnikov. — Na glavnem zboru kmetijske družbe so nekateri hudo prijemali one liberalne poslance, ki so zakrivali, da deželni zbor letos ni sklenil nove lovske postave.

Koroško. Dne 23. febr. je bil dobro obiskan skod v Črni, katerega je priredilo slov. katol. politično in gospodarsko društvo, in glavni zbor katol. delavskega društva v Prevalji. — V Svincu in Šmohoru snujejo podružnici »Südmarke«.

Kranjsko. Katol. politično društvo bode glavni zbor imelo še le po Veliki noči. — Trgovinska zbornica je svojim predsednikom zopet izvolila g. J. Perdana. — V Ljubljani je preveč krošnjarjev, ki škodo delajo domačim trgovcem.

Primorsko. Te dni je v Gorici izšel imenik porotnikov. V imeniku je mnogo Italijanov, ki slovenski ne znajo; pač pa ondi manjka prav mnogo Slovencev, ki so na Goriškem sposobni za porotnike.

Hrvaško. Dr. Ante Starčević, ki se je vedno boril za neodvisnost Hrvaške, je v Zagrebu umrl. Pogreb je bil v nedeljo. Prisli so zastopniki iz vseh krajev Hrvaške, iz Istre, iz Gradca in z Dunaja.

Ogersko. Te dni so imeli ogerski škofje posvetovanje. — V državnem zboru proračunska razprava počasi napreduje. — Ob 1000letnici bodo magnatje in poslanci morali priti v budimski dvorec. Evropski vladarji se ne bodo na to slavlje povabili, ker se ga niti vojaki ne smejo udeleževati.

Vnanje države.

Rim. Papežu so oni dan kardinali izrazili voščila ob 18. obletnici kronanja. V odgovoru so sv. oče izrekli nado, da se kmalu doseže edinstvo v razkolnih škofijah, ter posebno obžalovali, da je bolgarski knez žrtvoval dušo svojega sina za svetno politiko.

Italijansko. Celih 90 milijonov je izdalo ministerstvo za afriško vojsko, ne da bi to dovolili poslanci. In spet se strašanska nesreča poroča iz Afrike. Dne 1. marcija so pri Adui Šoanci laško vojsko po krvavi bitki popolnoma premagali. Lahki so izgubili nad 3000 mož, 2 generala in 56 topov. Vsled tega so po laških mestih bili večeraj krvavi izgredi.

Francosko. Za vlado so nastale nove težave. V proračunsko komisijo so voljeni skoro sami nasprotniki progresivnega davka, torej nasprotniki vlade. Sicer pa škoda, da se ne uvede progresivno obdačevanje, ki zadene v prvi vrsti bogatine!

Belgijsko. Novi ministerski predsednik je postal de Smet de Nayer. Dasi se liberalci veselje, da je odstopil Burlet, vendar je novi ministerski predsednik tudi zmeren katoličan.

Angleško. Vlada zahteva letos za vojsko 5 in pol milijona sterlingov več, kakor lani. — Irski poslanci odločno zahtevajo pravice za uboge katoliške Irce; pa kaj, da govorijo gluhim ušesom!

Nemško. V Berlinu je bil te dni v treh katoliških cerkvah misijon. — Naučni minister je izjavil, da nikakor ne more dovoliti vpeljave poduka v poljskem jeziku na srednjih in ljudskih šolah. Krivica! Ali nemški »rajh« stoji na tako slabih nogah?

Rusko. Vrhovni poveljnik v Moskvi, general Kostanda, je te dni strogo prepovedal vsako nečloveško ravnanje z vojniki. Vsled tega ga nekateri starokopitni listi napadajo. No, saj tudi v Rusiji ni vse sveto.

Bolgarsko. Radikalci niso s Ferdinandom zadovoljni, čeprav je dal sina popravoslaviti. Nezadovoljni bodo pa tudi vojaki, ako postanejo polkovniki oni častniki, ki so se udeležili zarote proti knezu Aleksandru in se te dni vračajo z Ruskega.

Turško. Na Kreti še so vedno nemiri. Kakor navadno, Turek vso krivdo zvraca na kristijane. — Oni dan so Turki obkolili v Marzovanu armenski del mesta in zahtevali, naj se Armenci pomohamedanijo. Kakih 500 Armencev je to storilo. Nad 150 pa so jih Turki pobili, ker niso hoteli zatajiti krščanske vere.

Špansko. Vlada je razpustila parlament ali državni zbor. Volitve bodo dne 12. in 20. aprila. — Španci so sila poparjeni, ker je senat severoameriških držav pripoznal ustaše na Kubi za vojskujočo se oblast. — Te dni je znova prišlo na Kubo 10tisoč španskih vojakov. Vsa vojska stane dozdaj Špance 300 milijonov. Bug ve, kdaj še je bode konec.